

I det Hus ved Skt. Annæ Plads, hvor Enslev boede, var der i denne Tid en støjende Færdsel paa Trapperne af Rigsdagsfolk, Provinsredaktører og andre politiske Tillidsmænd rundt om fra Landet, der søgte den gamle Fører for at skaffe sig Klarhed over den politiske Situation, som syntes de fleste andre end Enslev selv haabløs forvirret. Den gnavne Portner, der tidligere havde haft en roligt levende Lehnsgreve boende paa sin 1ste Sal, gloede som en rasende paa disse trampende Bønder og andre tarveligt klædte Folk, der førte Gadesnavset med sig ind paa Løbetæpperne. Navnlig havde han dog set sig edderspændt paa en lille pelsklædt Herre med Guldlorgnet og Silkehat, der paa alle Tider af Dagen styrtede henrykt ind og ud af Porten med en Portefølje under Armen.

Det var Direktør Zaun.

Stemningen blandt Enslevs Venner var ellers temmelig mistrøstig. Paa Københavns Tilslutning følte man sig vel nogenlunde sikker paa Grund af »Femte Juni«s store Udbredelse og Indflydelse her. Men ude fra Landet bragte hver Dag en ny Jobspost.